

fordi det er noget, som maaske ikke faar synderlig praktisk Betydning. Men det har den allerstørste Betydning med Hensyn til Frederik den Sjettes Kyst. Det er netop den, vi er ængstelige for, og saa kan Ministeren ikke overfor vor Ængstelse komme og fortælle, at det grønlandske Styres Udtalelser alene vedrører Frederik den Sjettes Kyst, for derom er vi jo ganske enige.

Det er ikke beroligende for noget Menneske, at den højtærede Minister siger, at det er en Misforstaaelse, at den norske Opfattelse af Overenskomsten fører til Condominium-Tanken. Det er ingen Misforstaaelse, det er fuldkommen givet. Men der er altsaa en norsk Opfattelse, som er afvigende fra den danske Opfattelse. (*Udenrigsministeren* [Moltke]: Jeg har ikke sagt: den norske Opfattelse). Jo, det er en Misforstaaelse, naar vi siger, at den norske Opfattelse fører til et Condominium. Men det kan ikke være en Misforstaaelse, naar den norske Opfattelse er denne, at Overenskomsten hjemler os Ret til paa to, maaske tre — jeg tager Scoresbysund med — Steder at fastsætte Bestemmelser, og saa holder de sig for øvrigt, naar Eskimoerne færdes udenfor disse Distrikter, til Artikel 7, ifølge hvilken der skal træffes Bestemmelse efter fælles Aftale mellem de to Lande. Saa kan man ikke sige andet end, at den norske Opfattelse er denne: Danmark kan ikke af sig selv, paa eget Initiativ, udstede Bestemmelser; hvis disse ikke huer os, kan vi gøre Indsigelse, og saa kræver vi, at disse Bestemmelser fastsættes efter fælles Aftale. Men det er netop Condominium-Princippet!

Ligesom den højtærede Minister ganske afviser, hvad det grønlandske Styre siger, afviser han ogsaa fuldstændigt, hvad samtlige grønlandskyndige her i Landet siger om denne Overenskomsts Virkninger, afviser fuldstændigt, hvad de stedkendte Folk, de Folk, som sejler deroppe, og som har udtalt sig om Forholdene, siger. Landsraadene maa ikke udtale sig, for de kan ikke udtale sig bedre, end det grønlandske Styre har gjort. Hvad er bedre? (*Udenrigsministeren* [Moltke]: Mere objektivt). Mere objektivt? (*Udenrigsministeren* [Moltke]: Der kom Ordet „objektivt“ med ind). Nej, den højtærede Minister siger, at de kan ikke udtale sig bedre, og det har den højtærede Minister ogsaa læst op i Udvalget.

„Ikke bedre“? Hvad er „bedre“? Saaledes som det behager den højtærede Minister. (*Udenrigsministeren* [Moltke]: Mere objektivt). Meningen er formodentlig: „mere objektivt“. Men hvem afgør, om en Erklæring er subjektiv eller objektiv? Det er ikke underkastet ministeriel Afgørelse her i Landet. Denne Overenskomst er vedtaget af Stortinget saa at sige enstemmigt, hvilket er et klart Vidnesbyrd om, hvor stor Betydning man tillægger den for norske Interesser, og i det lukkede Møde er selvfølgelig den for Norge gunstige Karakter, Overenskomsten har faaet, yderligere understreget — det er jo ganske givet, og det er formentlig heller ikke ganske ubekendt for Ministeriet. Vi kan ikke paa den Maade skyde de grønlandske Landsraad til Side og sige, at de kan ikke udtale sig bedre, mere objektivt, end det grønlandske Styre har gjort. Lad os høre, hvad de siger, saa kan vi bagefter bedømme, hvorvidt deres Udtalelse er objektiv eller ej. At tilsidesætte den Adgang, de har faaet til at udtale sig om Spørgsmaal, der vedrører Grønlands Velstand, finder jeg, at et Land, i hvilket dog det demokratiske Styre har fæstet saadan Rod, som det har gjort her i Landet, ikke kan gøre.

Jeg tillader mig da paa et Mindretals Vegne at stille følgende to Forslag om Overgang til næste Sag paa Dagsordenen:

„Landstinget udtaler:

Ihvorvel Afgørelsen af Spørgsmaalet om Afslutning af en Overenskomst som den foreliggende mellem Danmark og Norge angaaende Østgrønland udelukkende tilkommer Rigsdag og Regering, indeholder Overenskomsten dog Bestemmelser, som i saa høj Grad maa anses for at være af indgribende Betydning for det sydgrønlandske Samfunds Velstand, at Landstinget, forinden det giver sit Samtykke til at afslutte den foreliggende Overenskomst, maa ønske, at der gives det sydgrønlandske Landsraad, i Henhold til Anordning Nr. 131 af 18. Maj 1910 § 16, Lejlighed til at udtale sig om Overenskomstens Betydning i den nævnte Henseende, og gaar over til den næste Sag paa Dagsordenen.“

Det andet Forslag lyder saaledes:

„Idet Tinget opfordrer Regeringen til yderligere at overveje de vigtige Oplysninger, som